גליון 101 | סיון תשס"ח | 41 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

במה תורנית חידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ

ישע שלנו

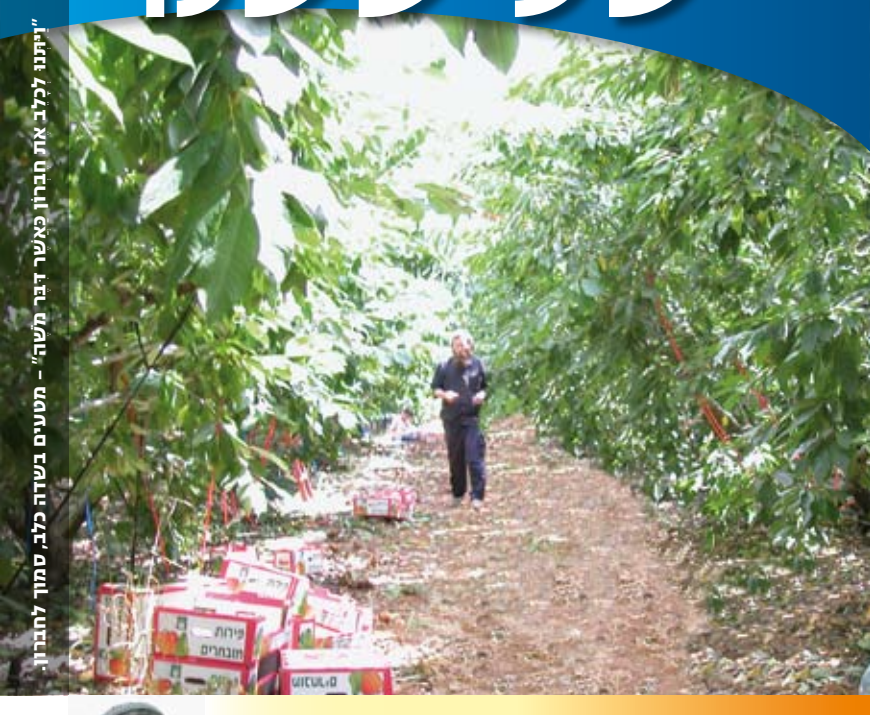

"וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת קוֹל הָעָם בְּהָרִיעָם בַּשּׁוֹפָר" (יהושע ו, כ)

על הפרשה שלח - לך

הרב עזריאל אריאל - רב היישוב עטרת וחבר מליאת יש"ע המתחדשת

מאמין וזורע

בחינה רציונאלית - הצדק היה עם עשרת המרגלים. אכן "עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהֶעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם יְלִדֵי הָעֲנָק רָאִינוּ שָׁם" (במדבר י"ג, כ"ח). ומכאן המסקנה ההגיונית: "לֹא נוּכַל לַעֲלוֹת אֶל הָעָם כִּי חָזָק הוּא מִמֶּנּוּ" (שם, ל"א). אולם חטאם של המרגלים היה דווקא אותה התמכרות לניתוח רציונאלי קר וקפוא המתעלם לחלוטין מן הממד הרוחני של המציאות. תורתנו קוראת לנו ללכת בעקבות יהושע בן נון וכלב בן יפונה האומרים "טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד", וקוראים אל העם: "עָלֹה נַעֲלֶה וְיָרַשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי יָכוֹל נוּכַל לָהּ... וְאַתֶּם אַל תִּירְאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ... וה' אִתָּנוּ אַל תִּירָאֻם!" (שם, י"ד, ז' - י').

הרב משה צבי נריה זצ"ל, בספרו 'מועדי הראי"ה' (עמ' ק"נ - קנ"א), מספר על אנשי עסקים שאמרו לרב קוק זצ"ל שעל פי החשבונות שעשו, אינם יכולים לעלות לארץ ישראל, ועל כך ענה להם: "אבותינו הקדומים, לפני כניסתם לארץ ישראל, היתה להם מלחמה עם סיחון מלך חשבון... לדעת **שארץ ישראל היא למעלה מהחשבונות הרגילים של בני האדם**". גם ההיסטוריה של הציונות הראתה פעם אחר פעם שכאשר המהלך הציוני נראה כעומד בפני מבוי סתום, פתאום התרחש מאורע בלתי צפוי שהוביל את המאורעות לכיוון אחר. האם בזמן פולמוס אוגנדה, לאחר שכשלו כל מאמציו של הרצל להשיג 'צ'רטר' מן השולטן התורכי על ארץ ישראל, העלה מאן דהוא על דעתו שכעבור עשר שנים תפרוץ מלחמת עולם? האם מומחה כלשהו צפה את נפילת מסך הברזל לפני עשור ומחצה?

על כן אל לנו להתאמץ יתר על המידה בלבטים מעשיים. עלינו להמשיך ולהיאחז בארץ בכל כוחנו - במסירות ובמוסריות, בנחישות ואף תוך לבטים במצבי אי-ודאות. יהיו לנו לא מעט הצלחות. עלולים להיות לנו גם כישלונות כואבים. אבל לא נרפה מן הדרך. בסופו של דבר תצא האמת לאור, גם אם לא נוכל לשרטט את המסלול המדויק אשר דרכו היא תופיע. ואף על פי כן, אם יורשה לי, הקטן, להכניס את ראשי ואת ריישי בין הררי א-ל, סבורני כי הצעה זו לוקה בפשטנות יתירה. כשם שאיש מאתנו אינו סבור שמן הראוי להסתמך על הנס בחייו הפרטיים, בנוגע לפרנסתו או לבריאותו, כך אין לסמוך הסתמכות מלאה על הנס בחיים הציבוריים. מפורסמת עד מאד היא תשובתו ההלכתית של מרן הרב קוק במשפט כהן (עמ' שכ"ז - שכ"ח): "אותו הביטחון של ההשגחה העליונה אינו פוטר אותנו כלל מחובת ההשתדלות על הצלת הכלל בכל היכולת שבידינו. ולה'... נתכנו עלילות איך לקשר את המידות הנראות לנו הפכים: **ביטחון גמור על קיום האומה מצד אחד, וחובת השתדלות בכל מה שיוכל לחזק את קיומה**... ואנחנו... חייבים אנו לעשות כל המצוי בידינו".

וכדי להבהיר את הדברים, אבקש להבחין בין שתי שאלות: שאלת 'האם' ושאלת ה'איך'. כאשר שלח משה רבנו מרגלים לתור את הארץ, הוא לא ביקש לשאול **האם** כדאי או אפשר

המשך בעמ' 3

	ירושלים	תל אביב	חיפה	חברון	שכם	באר־שבע
כניסת שבת	19:13	19:28	19:21	19:26	19:18	19:27
צאת השבת	20:30	20:33	20:34	20:30	20:31	20:31

מתעכבת הכניסה החופשית לקבר רחל

למרות חומות המיגון הגבוהות שהוקמו בדרך לקבר רחל בפאתי בית לחם, למרות המבנה המבוצר ששינה לחלוטין את מראהו המסורתי של הקבר, למרות הפילבוקסים והגדרות - עדיין מונעת המשטרה כניסה חופשית לאתר לאזרחים, מבקרים ומתפללים.

מזה זמן רב מנהלים ראשי יש"ע ויו"ר סיעת האיחוד הלאומי־מפד"ל ח"כ אורי אריאל, דין ודברים עם נציגי משטרת ישראל משמר הגבול והמשרד לביטחון פנים, כדי לאפשר שהיית אזרחים בכל שעות היממה באתר, כפי שהיה מקובל בכל הדורות עד הסכמי אוסלו, ולהסדר שהיה בשבתות מיוחדות וחגים. לאחר כל הקמת הביצורים מסביב לאתר לא נותרו עוד תירוצים של סכנה ביטחונית, ויש לאפשר כניסה נוחה ורציפה של מבקרים לאתר בכל שעות היממה. כיום מתאפשרת הכניסה רק באוטובוסים ממוגנים בשעות קבועות, וללא אפשרות לאנשים פרטיים להגיע במועד הנוח להם. אתר הקבר של רחל אמנו מצפון לבית לחם, משמש מוקד משיכה לנוסעים, עולי רגל, מתפללים ומבקרים מזה 1800 שנה לפחות. מיד לאחר שחרור המקום במלחמת ששת הימים התפרסם השיר "ראי, רחל ראי", של הפזמונאי שמוליק רוזן ובביצוע אריק לביא. יצוין, כי המרכז למקומות קדושים במשרד הדתות מפעיל באתר סדרן המונע מחסרי־בית וקבצנים לינה באתר בלילות והפרת הסדר. ●

סיור מיוחד להר עיבל

לאחר תקופה ארוכה שבה אסרו כוחות הביטחון להגיע להר עיבל, יתקיים השבוע סיור מיוחד להר וסביבותיו באישור ובאבטחת הצבא.

הר עיבל הסמוך לשכם הינו אחד האתרים המעניינים בשומרון. בסיור יוכלו המטיילים לבקר בהר בעקבות החפירות הארכיאולוגיות של החוקר אדם זרטל, וע"פ ממצאיו מצויים בהר שרידי מזבח יהושע מתקופת ההתנחלות. הסיור מתאפשר הודות לדרישות רבות של מטיילים להגיע למקומות רבים בשומרון. הצבא מבין מגמה זו ומנסה לתת מענה לדורשים הרבים לטייל במקומות ייחודיים אלו. העלייה להר עיבל, בהדרכתו של זאב ח. ארליך (ז'אבו) תתקיים ביום ב' כ' בסיוון 23.6.08, מס' המקומות מוגבל. נשמח לראותכם איתנו, בי"ס שדה עפרה 02-9975516 ●

בשנה"ל תשס"ט תִּפָּתח

תכנית ייחודית לבני שירות־לאומי ומכינות

בקרית־יובל - ירושלים

בשעות הבוקר - שיבוץ בתפקידי התנדבות מאתגרים לאחריות חברתית בשכונות י-ם.
משעות אחה"צ - לימוד חווייתי מידי יום כולל: סיורים לימודיים, סדנאות ושבתות.

יום פתוח
יום שני כ' סיון (23.6) מהשעה 16:00
רח' קוסטה ריקה 2 קרית-יובל (קווים: 24, 18)
הרשמה מראש בלבד

בית־מדרש תורני למנהיגות חברתית

ע"ש **רס"ן בניה ריין** ז"ל בשיתוף **האגודה להתנדבות בעם, מבראשית, מדרשת איילת השחר**

לפרטים: **הרב חיים ברוך**, ראש ביהמ"ד: **052-5416192, 02-6416193**
יהודה שפר: לבני ש"ל - האגודה להתנדבות **050-3161108, 050-9521012**
הרב רונן סלע: 052-8990264, 03-9365475 | rmsela@yahoo.com

טקס חנוכת מרכז קטיף

קרוב ל־3 שנים לאחר הגירוש מגוש קטיף ייחנך בסוף החודש מרכז לתיעוד ולתודעת ההתיישבות בחבל קטיף בטקס, שבו יושק גם בול של דואר ישראל לציון 35 שנות התיישבות בגוש קטיף.

המרכז לתיעוד ותודעת גוש קטיף שואף להביא את סיפורם של 35 שנות התיישבות בגוש קטיף. החיבור בין אמונה למעשה, הקהילתיות בגוש על מגזריה השונים שיוצרת סיפור חברתי מיוחד במינו, דרך המאבק הכתום והשאלות שהציב וממשיך להציב גם היום אל מול החברה הישראלית, בייחוד לנוכח המצב הביטחוני בעוטף עזה, ולאור מצב שיקום קהילות המגורשים. בוועד מתיישבי גוש קטיף סברו כי המרכיבים הללו יוצרים סיפור ואבן דרך בחברה הישראלית הנבנית במדינת ישראל, סיפור שראוי, חשוב והכרחי שכל יהודי יכיר אותו, ילמד אותו, וממנו.

המרכז החדש שייחנך ביישוב ניצן יהווה מקום שבו ירוכז החומר הארכיוני על הגוש, ויטופל בכלים מקצועיים וחדשניים. על פי תפיסתם של מקימי המקום, המרכז יעמוד בקשר עם מכוני מחקר שונים, עם חוקרים, סטודנטים ותלמידים, מוסדות חינוך ותנועות נוער, יוצרים ואמנים, ועם אנשי גוש קטיף ותומכיהם הנכספים אליו.

בוועד המתיישבים אומרים כי כאשר סיפורו של הגוש יועבר בצורה הטובה ביותר וייצרב בתודעה הלאומית של החברה הישראלית, הוא יתרום תרומה מכרעת להמשך התפתחותו של עם ישראל בארצו, כאומה בריאה בעלת לכידות חברתית וערכית, וגם בעז"ה לחזרתנו לכל נחלתנו ובתוכה לאדמת גוש קטיף.

טקס חנוכת 'מרכז קטיף' והצעדה לראשוני ומייסדי הגוש יתקיים אי"ה ביום רביעי, כ"ט סיון, 2.7.08, בשעה 16:30 ביישוב ניצן. באירוע תוצג תערוכה תערוכה על ראשית ההתיישבות, יתקיימו סיורים במרכז החדש, ויושק בול לציון 35 שנה להתיישבות בגוש קטיף, במעמד שר התקשורת אריאל אטיאס ומנכ"ל חברת דואר ישראל אבי הוכמן. ב־18:00 יחל במקום טקס הצדעה למייסדי הגוש בהשתתפות ראשוני המתיישבים, חברי כנסת ואישי ציבור. הציבור מוזמן.

לפרטים נוספים: ועד מתיישבי גוש קטיף - 08-9738000 או באתר www.4katif.org.il ●

מאמין וזורע

המשך מעמ' השער

להיכנס לארץ. בקשתו לא היתה אלא לראות איך להיכנס, "אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נַעֲלֶה בָּהּ, וְאֶת הֶעָרִים אֲשֶׁר נָבֹא אֲלֵיהֶן" (דברים א', כ"ב), לאור כל הנתונים העובדתיים אשר אותם יש להביא בחשבון. תעודה היסטורית מרתקת - המציגה את שתי הפנים של הסוגיה: הנחישות בשאלת 'האם' וההתחבטות בשאלת ה'איך' - נמצאת בדברי ההספד של מרן הרב לקדושי חברון, בהם הוא פורש את שיקוליו באשר לחידוש היישוב היהודי בחברון לאחר מאורעות תרפ"ט (מאמרי הראי"ה ח"ב עמ' 462): "חברון היא אחת מערי המקלט. וביחד עם רגש ההתחזקות ומסירות נפש הנובע מן המהות של חברון, שבא לידי ביטוי בגבורתו ועוז נפשו של כָּלֵב, היא מעוררת בנו גם את רגש האחריות והדאגה לכל נפש מישראל... ובדרך זו עלינו לבנות גם את עיר האבות חברון: מצד אחד אין לעשות חשבונות רבים... וביחד עם זה עלינו לדאוג לשלום ולביטחון כל נפש מישראל". אם כן, אין אנו שואלים: **האם** נכון לבנות את יישובינו במרחבי יהודה ושומרון? ברור הוא שכן. אולם השאלה היא: **איך** לעשות זאת אל מול אי ודאות, באין נביא עמנו? וכאן עלינו ללכת בדרך האמצע. לא נכון יהיה מצדנו ללכת עם הראש בקיר (אמנם לעתים הקיר סדוק והראש עשוי פלדה, אולם לפעמים זה הפוך...). עלינו להבין לאשורם את הנתונים ואת העובדות - הלאומיות, האזוריות והבינלאומיות, הביטחוניות והפוליטיות, ולפעול בתוכן בתבונה ובשום שכל. וכל זאת, מתוך אמונה כי בסופו של דבר, "עָלֹה נַעֲלֶה וְיָרַשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי יָכוֹל נוּכַל לָהּ" (במדבר י"ג, ל'). ●

להדליק אצלנו נורה אדומה. מגיעה שרת חוץ של מדינה זרה לירושלים, ונוזפת בישראל על שהיא מספקת דיור לתושביה בלב בירתה. כלום יעלה על הדעת ששר חוץ כזה או אחר או אפילו ראש ממשלה או נשיא מדינה כלשהי, יגיעו לוושינגטון הבירה, ויתקפו את האמריקנים על הבנייה בסביבותיה ובשכונותיה? אך האשמה העיקרית היא ממשלת אולמרט־לבני שמסכימה לכך, וראשיה מתייחסים ליריקה בפרצופה של ישראל כאל טיפות גשם. זהו שפל נוסף של עליבות בהתנהלות הממשלה.

להוציא דיבת הארץ

התנהלותה של קונדוליסה רייס, המגיעה לירושלים ונוזפת בישראל על שהיא מספקת דיור לתושביה בלב בירתה היא חוצפה ועזות מצח. אך חמור מכך הוא חוסר התגובה של ממשלת ישראל שזעק בשפל של עליבות כפשיטת רגל מדינית. תוך כשנתיים הממשלה הכושלת הזו איבדה את התמיכה הבינלאומית אפילו על עתיד גילה, רמות ופסגת זאב והפכה כל סגירת מרפסת ברמת אשכול ובגבעה הצרפתית לדיון דחוף בעצרת האו"ם. ככה זה. מי שמקפיא את הבנייה ביו"ש מעביר את המאבק המדיני אל תוככי השכונות היהודיות בירושלים.

בפרשת המרגלים אנו קוראים על המרגלים הנשלחים לתור את הארץ, וכאשר הם שבים ממנה הם מנסים להמס את לב העם - "אפס כי עז העם...ונהי בעיניהם כחגבים". כאשר המרגלים מגיעים לארץ ישראל נגלית אליהם ארץ טובה מאוד מאוד, אך הם בוחרים מתוך הטוב הזה דווקא לראות את השחור והקודר, את הקשיים, ואף להעצים אותם.

השבוע הגיעה לכאן לביקור שרת החוץ האמריקנית קונדוליסה רייס. וכמו אורח שנכנס למארחיו הביתה ומניח רגליים מלאות בוץ על שולחן הסלון, היא החלה זורקת רפש בהתיישבות ובתהליכי הבנייה בירושלים ובסביבותיה. "ההתנחלויות בשטחים - בעיה", קבעה רייס והוסיפה "לא נראה בבנייה המתבצעת כעת, חלק מגבולות הקבע הישראלים". **דברים אלו הינם חוצפה ועזות מצח, והתנהלותה של רייס, המגיעה למדינה ריבונית וקובעת למענה את מדיניותה מקוממת וצריכה**

חוסר התגובה של ממשלת ישראל זעק בשפל של עליבות כפשיטת רגל מדינית. כאשר קברניטי המדינה מתנהגים ברפיסות כזו הם פוגעים בחוסנה ובעמידתה האיתנה על שמירת עקרונותיה והחופש המדיני. כאשר ממשלת אולמרט־לבני החלה בכהונתה, היא התגאתה בהבנה עם נשיא ארה"ב על עתיד גושי ההתיישבות ביהודה ושומרון; תוך כשנתיים הממשלה הכושלת הזו איבדה את התמיכה הבינלאומית אפילו על עתיד גילה, רמות ופסגת זאב והפכה כל סגירת מרפסת ברמת אשכול ובגבעה הצרפתית לדיון דחוף בעצרת האו"ם. אולמרט היה אמור להבין שכאשר הוא מקפיא את הבנייה בכל יהודה ושומרון, ואפילו בגושי ההתיישבות - הוא מעביר את המאבק המדיני אל תוככי השכונות היהודיות בירושלים.

על ממשלת ישראל להתנער מהצהרותיה של קונדוליסה רייס, ולהצהיר מנגד קבל עם ועולם שירושלים היא בירתו של העם היהודי, וככזו הבנייה בה והרחבתה היא ערך ראשון במעלה עבור מדינת ישראל. על הממשלה להבין שרק כאשר היא תפנים ותכיר בחשיבות ההתיישבות בשכונות ירושלים וביהודה ושומרון, ותפסיק את הגזרות וההקפאות כנגדה, היא תוכל גם לעמוד על שלה, מול מדיניות חוץ של גורמים אחרים בינלאומיים - בין אם אלו מדינות ידידותיות כארה"ב ובין אם אלו אויבינו שמסביב. לצערנו, ספק רב אם הממשלה הנוכחית, על כל כישלונותיה ורפיסותה תוכל למהלך שכזה. ●

בשם אומרם

פרץ סמולנסקין:
"רק בישראל יש לנו המשפט להיחשב כיושבי הארץ"

פרץ סמולנסקין היה סופר עברי, מראשי תנועת חיבת ציון, חובבי ציון, ומאנשי ההשכלה היהודית. סמולנסקין הוציא בווינה כתב עת עברי בשם 'השחר', כתב העת הראשון שעסק בבעיותיהם האקטואליות של היהודים, ובו הטיף וכתב רבות לשיבת ציון. בכתב עת זה פרסם את המאמר "זאת עשו" ובו קרא לאחיו לעלות לארץ ישראל ולנטוש את החלומות על יבשות אחרות:

"אוהבי עמם אשר יחפצו בקיומו יאמרו כולם כי אך לארץ ישראל ילכו, והבוגדים החפצים רק לזרות אותו בגוים ולהשמידו בארצות השונות המה יאמרו כי לאמעריקא ילכו, ובדבר הזה אין עוד להוכיח... ברור הוא כיום כי ארץ ישראל טובה וברוכה היא, ברור הוא כיום כי רק **בארץ ישראל יש לנו המשפט להיחשב כיושבי הארץ ולא כגרים ובכל יתר הארצות נהיה גרים, ברור הוא כיום כי השולטאן יעשה לנו הנחות רבות, ברור הוא כיום כי רק שם נוכל אנחנו להיות הרבים ולא בארץ אחרת, והמה מתעקשים ומדברים הבל כי גם האמעריקא ייסדו ממשלה בפני עצמה, והלא שם יבטלו באלף לו גם היתה כבר הממשלה בידיהם, ושם הלא תעבורנה שנים לעשרות עדי יתקבצו המספר הנחוץ אשר לו המשפט לייסד ממשלה, ושם הן ברור הוא כי לא יתנו ליהודים לייסד ממשלה כאשר לא יתנו לסינים אזרחי הארץ לייסד ממשלה אף כי רבים המה".** ●

ספרי הוצאה לאור מעמק חברון
במבצע מיוחד

שכינה בניהם
בירור מהותו של קשר הנישואין
מאת הרב משה בלייבר שליט"א
במקום 50 ש"ח, רק 38 ש"ח

איש אשר רוח בו
פרקי מנהיגות ישראלית
מאת הרב מאיר כהן
במקום 50 ש"ח, רק 35 ש"ח

מלחמת התרבות
סוגיות בתרבות הישראלית
מאת הרב אלי הורביץ זצ"ל הי"ד
במקום 60 ש"ח, רק 46 ש"ח

קוראי שמו
הלכות ומנהגים בנושאי שמות
מאת הרב מישאל רובין
במקום 60 ש"ח, רק 45 ש"ח

בלעדי לקוראי ישע שכנו **קונים 3 ספרים**
ומקבלים ספר רביעי חינם

להזמנות
052-8990321 דביר

ברכונים וזמירונים
לשמחות ואירועים
www.birkonim.co.il
02-9973875

סיפורו של מקום יריחו – הבריח של א

"וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן מִן הַשִּׁטִּים שְׁנַיִם אֲנָשִׁים מְרַגְּלִים חֶרֶשׁ לֵאמֹר, לְכוּ רְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְאֶת יְרִיחוֹ" (יהושע ב', א')

יריחו היא עיר מעניינת מאד ולא לחינם היא הראשונה אליה נכנסו בני ישראל לאחר ארבעים שנות נדודים במדבר. ניסים גדולים נעשו בכיבושה, דבר שלא מצאנו בכיבושן של ערים אחרות על־ידי בני ישראל. רק ביריחו השתתף **כל עם ישראל** בכיבוש ובהקפות של העיר – "וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הָעָם אֶת קוֹל הַשּׁוֹפָר, וַיָּרִיעוּ הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה" (שם ו', כ'). גם עובדה זו, של כיבוש עיר בידי כל עם ישראל, לא מצאנו בהמשך באף עיר אחרת – העי, מלחמת מלכי הדרום ובערים נוספות, לשם יצאו רק הלוחמים ולא כל העם. בניסיון הראשון לכבוש את העי לדוגמא, יצאו סה"כ 3,000 איש ובפעם השנייה יצאו 30,000 לוחמים אך לא כל העם. חז"ל אומרים על יריחו – למה נקרא שמה יריחו כי היא **הבריח** של ארץ ישראל, ויש להבדיל בין מנעול לבין בריח. המנעול הוא המחסום אשר קבוע בתוך הדלת אולם יש מחסום חזק וקשה ממנו והוא הבריח. הבריח הוא מוט אשר בעזרת לולאות הקבועות בקיר חוסם את הדלת, בדומה לבריח התיכון של המשכן.

"וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבָּרֵחַ מִן הַקָּצֶה אֶל הַקָּצֶה" (שמות כ"ו, כ"ח). במשכן הבריח התיכון נכנס בלולאות אשר היו על כל עמוד לאורך המשכן. הבריח מונע מאנשים לא רצויים להגיע אל הדלת עצמה. כך גם יריחו, יושבת על הגבול של ארץ ישראל ממזרח ומונעת מעבר פנימה אל תוך שדרת ההר המרכזית של ארץ ישראל ומשם לכל שאר הארץ. יריחו היא העיר אשר נתקללה בקללה חמורה ע"י יהושע: "בְּבִכֹרוֹ יְיַסְּדֶנָּה וּבְצָעִירוֹ יַצִּיב דְּלָתֶיהָ" (יהושע ו', כ"ו). הקללה פגעה בחיאל בית האלי אשר בנה מחדש את יריחו.

יריחו היא נווה מדבר גדול אשר ניזון ממספר מעיינות. שלושת מעיינות ואדי קלט (עין פרת, עין מבוע, ועין קלט) ובנוסף מעיין אלישע (עין אל סולטן) אשר לפי המסורת הוא המעיין אשר החייה הנביא אלישע כאשר זרק לתוכו מלח וגרם למים להירפא. בגלל היותה יושבת על צומת דרכים חשוב ומרכזי שמחבר בין אזור בקעת הירדן עם אזור ההר וירושלים, ובגלל המים הרבים אשר שופעים בקרבתה, נמשכו אליה אנשים

מבט לספר

"על חוף הים הכחול"

בשבועות האחרונים הבאנו במדור מבט להתיישבות, לרגל שבוע הספר העברי, הצצה למספר לספרים המספרים את סיפורה של ההתיישבות, וספרים פרי עטם של תושבי יש"ע. בשבוע שעבר הצגנו את הספר "הסנדל של אייל", והפעם ספר ילדים נוסף על עקירת היישובים בחבל עזה, לקראת ציון שלוש שנים לגירוש גוש קטיף.

"על חוף הים הכחול" – איתמר ליברמן
"על חוף הים הכחול,
שבו דג, מדוזה וכריש,
שוכן לו חבל קטן,
הוא חבל קטיף"
(מתוך הספר).

בקיץ הקרוב ימלאו שלוש שנים לעקירת יישובי גוש קטיף, ולמרות הזמן שחלף, נדמה שהפצע עודנו מדמם. בשלוש השנים האחרונות יצאו לאור מספר רב של ספרים, מקצתם ספרי ילדים. "על חוף הים הכחול" הוא ספר הילדים הראשון שיצא לאור מיד אחרי העקירה. איתמר ליברמן, מחבר הספר וגם המאייר, היה אז בסך הכול תלמיד ישיבה תיכונית ששהה בגוש ברגעיו האחרונים והחליט להפיח חיים בזיכרונות ותקווה בלב עם ספרו החדש שנושא את המסר החד־משמעי שגוש קטיף עוד יחזור לידינו.

הספר מספר את סיפורה של הילדה ענת, תושבת הגוש, שמתוודעת לראשונה למילה "התנתקות" ומתוך סקרנות היא ניגשת לאביה לשאול לפירושה. אחרי שהבינה במה מדובר היא משתתפת יחד עם חבריה בשורה של פעילויות מחאה ומאבק נגד הפינוי. באחת ההפגנות היא מוצאת את עצמה נופלת לרצפה בגלל דוחק האנשים והצפיפות, נפגעת ומובאת

ארץ ישראל

לאורך כל התקופות. לכן יריחו נחשבת לדעת החוקרים לעיר הקדומה ביותר בעולם!

חז"ל מתארים לנו פעמים רבות את פוריותה הרבה של העיר "לערב יאכל עד – זו יריחו שמבכרת..." (בראשית רבה פצ"ט ג'), "תמרים ביריחו מן המובחרים" (ירושלמי בכורים פ"א נ'), עזים שביריחו היו מתעטשות מריח הקטורת, ונשים שביריחו אינן צריכות להתבשם מריח הקטורת בירושלים (יומא ל"ט ע"א), את שמן האפרסמון היקר היו מגדלים ביריחו ובסביבתה (ברכות מ"ג, ע"א, רש"י), ועוד ועוד. הלכות מיוחדות נקבעו בה כמתואר במסכת פסחים "שישה דברים עשו אנשי יריחו: על שלושה מיחו בידם ועל שלושה לא מיחו בידם. והן: מרכיבין דקלים כל היום (ערב פסח), וקוצרין וגודשין לפני העומר וכו' (משנה פסחים נ"ה ע"ב). אולם, מאידך גיסא אנו שומעים בשלהי המאה ה־19 כי יריחו היא כפר פלאחים מסכן ועזוב. הנוסע הנרי בייקר טריסטרם אשר ביקר ביריחו כותב עליה "יריחו היא הכפר העזוב והמזוהם ביותר בכל ארץ ישראל". בביקורו שם מצא בסך הכל כ־300 ביקתות חימר עלובות מטות ליפול! מה קרה לעיר החקלאית המפוארת?

יריחו היא נווה מדבר אך אדמתה היא אדמת מלחה, שריד קדום לתקופה בה מפלס ים המלח היה גבוה יותר ממצבו הנוכחי. אדמה זו חייבת שטיפה מתמדת, שאם לא כן המלח יעלה וישרוף את שורשי הצמחים והעצים. כאשר היה שלטון מסודר באזור דאגו לשטיפה מסודרת בעזרת המים הרבים. יריחו היא נווה מדבר מפואר שאפילו המלך הורדוס בחר להקים בה את ארמונותיו. אך כאשר אין מי שיתקין תעלות וידאג לשטיפת הקרקע היא נהפכה עד מהרה למדבר שממה. דוגמא מעניינת לכך היא קיבוץ בית הערבה הסמוך ליריחו. בקיבוץ גידלו ירקות, והיו בו עצים וצמחיה. במלחמת השחרור ננטש הקיבוץ, וכאשר חזרו למקום, כעבור 19 שנה, לא נותר בו שום שיח או עץ. המלח עלה למעלה והרג את כל הצמחים. ●

סיורים וטיולים בבנימין, שומרון ובקעת הירדן:
בית ספר שדה עפרה, 02-9975516

לבית חולים בירושלים. הסיפור מסתיים בהצלחתם של ענת וחבריה במאבקם כנגד הגזירה הנוראה, ובהישארותם בגוש קטיף, שכאילו מעולם לא נמסר לערבים. לאורך הסיפור שזורה הסיסמא "באהבה ובאמונה ננצח" והיא שמעניקה כוח ומחזקת את הילדים להמשיך במאבקם חסר הפשרות, ומביאה אותם אל הסוף המאושר. ליברמן בחר לסיים את הסיפור בגרסה אופטימית יותר מהמציאות – עם שובם של הילדים לגוש קטיף המאבק נוחל ניצחון.

איתמר ליברמן, ששהה בערב הגירוש בגוש וחווה אותו על בשרו, החליט להביע את תחושותיו ורגשותיו באמצעות כתיבת סיפור דמיוני שעם הזמן התבשל לספר. לדעתו יש ערך חינוכי בעידוד הילדים להמשיך להחזיק ברעיון כי גוש קטיף שלנו, במקום לקבל את הפרידה ולהשלים עימה. "כולם מאמינים שגוש קטיף יחזור לידינו, זו לאו דווקא אשליה זו יכולה להיות מציאות", אומר המחבר הצעיר. הוא מוסיף שהספר לא מעלה זיכרונות רעים, אלא שומר על הזיכרונות הטובים מהמקום ומסביר לילדים שגוש קטיף אמנם איננו נגיש כרגע ואין אפשרות לחזור אליו אבל אצלם בתת המודע הניתוק ממנו הוא רק זמני.

"בנווה דקלים גרה לה משפחה אחת, בה ילדה ושמה ענת, ילדה חמודה עם צמות, חיוך על הפנים ושתי גומות, גרים ליד הים והגלים, בבית שעליו דגלים ביישוב נווה דקלים" (מתוך הספר).

מאז שיצא הספר קיבל ליברמן תגובות מפרגנות, אולם הוא אינו מסתיר את העובדה, כי ישנם כאלה שדווקא הביעו הסתייגות על הסיום האופטימי בטענה שחשוב לילידיהם לשמוע את האמת העצובה. זה ספרו הראשון של ליברמן, היום תלמיד ישיבת ההסדר "המאירי" בירושלים ומתגורר ביישוב בית-אל. את הספר הוא אייר בעצמו באיורים משעשעים ומתוקים על ידי שילוב של מגוון טכניקות. ליברמן עוסק בכתיבה בעיתונים ובעלוני השבת, בין היתר בעלון "השבת" ובאתרי אינטרנט. הוא בעיקר מתמקד בכתיבה לילדים וחולם להיות סופר ילדים ביום מן הימים ובין היתר שוקד על כתיבת הספר הבא שייצא בקרוב. ●

על חוף הים הכחול" (60 עמ') כריכה קשה, צבעוני, הודפס ויצא לאור בהפקה עצמאית.

פרטים בטל':
02-9973656, 054-6585526
או "ארון הספרים היהודי".

"וכרמך לא תזמור" - על הזמירה בשביעית

הזמירה והמלאכות הדומות לה

זמירת **הגפן** אסורה בשנת השמיטה מן התורה, שנאמר "וכרמך **לא תזמר**" (ויקרא כ"ה, ד'). לעומת זאת, מצאנו בדברי חכמינו ז"ל, דוגמאות רבות של פעולות גיזום האסורות בשביעית רק מדברי חכמים. פעולות אלו נקראות בלשון חז"ל: פרוק קירסום, זירוד, פיסול, קטימה, כיסוח, זינוב וקציצה (ראה מס' שביעית פ"ב, רמב"ם הל' שמיטו"י פ"א ה"ה).

בין זמירה בגפנים, לגיזום בעצים אחרים

רש"י (מו"ק ג ע"א ד"ה מקרסמין) וכן משמע מדברי הר"ש (שביעית פ"ב מ"ג) סוברים, שרק את הזמירה בגפנים אסרה התורה, אך לא את הגיזום בשאר אילנות - אף אם הכוונה ומטרת הפעולה דומה לגמרי לזמירה שבגפנים. לפיכך, במקרה שהדבר נצרך לשימור הקיים ("אוקמי") מותר יהיה לדעתם לבצע את אותם גיזומים במטעים של מינים אחרים.

לעומתם כתב הרשב"ם (ב"ב פ ע"ב ד"ה מפני) שאיסור זמירה מהתורה כולל אף פעולה דומה בשאר אילנות, וכן כתבו חלק מהאחרונים בפירוש לשון הרמב"ם (הל' שמיטה ויובל פ"א ה"ב) שכתב: "אינו לוקה מן התורה אלא על הזריעה או על **הזמירה** ועל הקצירה או על **הבצירה, ואחד הכרם ואחד שאר האילנות**". מלשונו שכתב "ואחד הכרם ואחד שאר האילנות", דייקו חלק מהמפרשים שהוא סובר שאין הבדל בין זמירה בגפן לפעולה הדומה לה באילנות אחרים (אגלי טל - מלאכת זורע ס"ק ד ד"ה ואחד הזומר, ערוך השולחן זרעים הל' שמיטה ויובל סי' י"ט סע' ב, ספר השמיטה פרק ב סע' א). אולם יש הסוברים שדעת הרמב"ם כדעת רש"י, שזמירה בשאר אילנות אסורה מדרבנן, וההשוואה בין הגפן לשאר אילנות, נוגעת למלאכות לנטיעה ולבצירה (חזו"א שביעית סי' כ"ו ס"ק א, ועי' שבת הארץ פ"א ה"ב אות ג').

אלא שדווקא הסוברים שפעולת הזמירה אסורה מן התורה אף בשאר אילנות - ניתן להגדיר לדעתם מהי בדיוק פעולת הזמירה אותה אסרה תורה - ומהן הפעולות הדומות לה - אך שונות ממנה באופן מהותי - ושמסיבה זו הן נחשבות לאיסורי דרבנן בשביעית. על כך, ועל ההשלכות המעשיות הנובעות מכך - נעסוק בעזרת השם, בפעם הבאה. ●

אעפ"כ ולמרות הכל -
"אבן מאסו הבונים
היתה לראש פינה..."
לאחר שנים רבות, זכינו בחסדי ה' יתברך, להקים שכונה חדשה
בנחלת אבותינו. הנכם מוזמנים לחוג עמנו ברוב עם
את חנוכת השכונה
ביום שלישי, כ"ח בסיוון (1/7/08) במושב כרמל בהרי חברון
בתכנית:
16:00 הפנינג, מתנפחים, דוכני מכירה ויצירה.
18:30 טקס חנוכת השכונה.
19:30 הופעתו של סיני תור.
בואו בשמחה...
כרמל
Karmel
בתי אמנה
לפרטים: משרדי הישוב - 02-9963101

חיבת הזרע של

הרב יצחק ניסנבוים - ל

הרב יצחק ניסנבוים נולד בחודש תשרי תרכ"ט (1868) בבוברויסק, בלארוס לאביו אברהם ולאימו, חנה. רבים ממשפחת אביו היו חסידים, אך למרות זאת חינוכו של הרב ניסנבוים היה אצל "המתנגדים" (לימים העיד שספג משני העולמות). אביו נפטר כשהיה בן חמש, וכעבור שנתיים עבר לישיבה ליטאית. בתקופה זו התוודע לראשונה לספרות ההשכלה העברית ולסופריה: קלמן שולמן, סמולנסקין ולילנבלום. כמו כן אהב ללמוד תנ"ך ולשמוע דרשות של "מגידים". כשהיה בן 15 החל ללמוד בישיבת וולוז'ין, שם למד אצל הרב חיים סולובייצ'יק והנצי"ב. מאוחר יותר עבר לבית מדרש אחר, שם המשיך להתוודע לספרות ההשכלה העברית (למשל, כתב העת האסיף). בשנת תרמ"ז (1887) הצטרף הרב ניסנבוים לחובבי ציון שבמינסק, ושנה לאחר מכן נשא לאישה את שינה־לאה. בתקופה זו המשיך להעמיק את ידיעותיו גם בתחום ההשלכה הכללית - הוא עיין בכתבי משה מנדלסון, נחמן קרוכמל ובכתבי עת כגון: כרם חמד, ביכורי העתים, המגיד ועוד.

באותה תקופה הוקמה בישיבת וולוז'ין אגודת "נצח ישראל". אגודה זו, שהייתה חשאית וטקסית, שמה לה למטרה את יישוב ארץ ישראל, כל זאת על טהרת הקודש ועל בסיס התחדשות מוסרית. באותה שנה הקים הרב ניסנבוים את "אגודת שפה ברורה", שפעלה במסגרת "נצח ישראל". בתרנ"ב נסגרה ישיבת וולוז'ין. דרך פעילותו ב"נצח ישראל" העמיק את מעורבותו בנעשה בפרויקט הציוני. בשנת תרנ"ג הצטרף ל"מרכז רוחני", שייסד הרב מוהליבר והיה למזכירו של מוהליבר. (מרכז־רוחני הייתה סיעה ב"חיבת ציון", שהיוותה בסיס להקמת "המזרחי" ב־1902). עם הופעתו של הרצל על הבמה הציבורית־ציונית, שימש הרב ניסנבוים כמקשר בינו ובין חובבי ציון ברוסיה, ופעל בקדחתנות למען הצלחתו של הקונגרס הציוני הראשון. בתקופה זו כתב גם באופן קבוע ב'המליץ'. לאחר פטירת בנו ולאחר פטירת הרב מוהליבר (1898) החל לעבוד ב"וועד האודיסאי" כמבקר־נוסע. במסגרת עבודה זו היה עליו לנוע ארבעה חודשים בשנה בין ערי רוסיה ופולין ולבקר את פעולת העסקנים הציוניים. עד חורף תרס"ט, אז הפסיק פעילות זו, הספיק לבקר קרוב ל־200 ערים ברוסיה ובפולין. במהלך תקופה זו (תרס"א) עבר לגור בוורשה, ועסק גם בה בדרשנות ובהטפה לציונות.

ב־1902 ייסד הרב ריינס את "המזרחי". על אף שהיה ציוני־דתי, תמך ברעיונות התנועה החדשה ואף עזר בגיוס חברים אליה, הרב ניסנבוים לא הצטרף לתנועה. סירובו להיות מזוהה פוליטית נבע מהמחשבה שבכך השפעתו בתוך התנועה הציונית תגדל, וכן כיוון שחשש שהצטרפותו לתנועה החדשה תתפרש כהכרה בהפרדה בין דת ולאומיות. הוא טען כי ציוניותו קודמת ל"מזרחיותו". בפולמוס הציוני על אודות תוכנית אוגנדה, בעוד מרבית נציגי המזרחי הצביעו בעד התוכנית, הרב ניסנבוים התנגד לה בחריפות. הרב ניסנבוים ביקר בארץ ישראל ב־1905, ועמד על האווירה הקשה ששררה בארץ באותם זמנים, בכל מה שנוגע לשאלת הפועל העברי והעסקתו אצל האיכרים בני העלייה הראשונה. כשחזר לוורשה הפסיק את פעילותו בוועד האודיסאי, והמשיך, ביתר שאת, לדרוש למען ארץ ישראל. לאחר מלחמת העולם הראשונה חל מפנה ביחסו כלפי "המזרחי" והוא החל לפעול במסגרתה. הוא שימש כפעיל מטעמה במשרד הארצישראלי.

בין כתביו ניתן למנות את: 'מסורת וחרות' העוסק בדת ולאומיות, 'היהדות הלאומית' דרושים וחמר לדרוש. דרשנות, 'דרשות לכל שבתות השנה והמועדים', 'הגות לב', 'אמרי דרוש' וקנייני קדם. הרב הרבה לעסוק בעידוד העלייה במאמרים רבים ובספריו. מתוך ספרו 'קנייני קדם': **"...הליכות אלה של יעקב אבינו בדרכו לארץ אבות סימנים הם לבניו אחריו בגלותם האריכה והאפלה, ובדרך המוליכה אותם לארץ אבות. משלושת הדברים שיעקב הכין את עצמו לקראת עשו: תפילה, דורון ומלחמה, לקחנו לנו (בגלות) את השניים הראשונים: תפילה ודורון, על דבר המלחמה לא היה לנו מה לחשוב. נלחמנו אמנם עם שרו של עשו, עם רוחו ותרבותו. נלחמנו ויכולנו לו, אולם נגד הידיים, ידי עשו, לא היה לנו כל כלי זין אחר מלבד תפילה ודורון, והרבינו בתפילות והרבינו בדורונות... לא התפללנו על הייעודים הגדולים שהבטיחו לנו נביאינו, כי אם רק: הצילני נא מיד עשו. כי הוא בא ומכה אם על בנים. גם יעקב אבינו בשעה שהיה לו להתפלל תפילה זו, הזכיר רק את ההבטחה: "ושמתי את זרעך כחול הים", כחול זה השם גבול לגלי הים לבל ישטופו, ולא הזכיר את ההבטחה הגדולה: "ופרצת ימה וקדמה, צפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך". תפילה זו נשארה גנוזה בלבו... ואם קשה הייתה ההתאבקות בכל ליל הגלות הארוך, הנה קשה היא שבעים ושבעה בקץ הליל לפני עלות השחר, שחר גאולתנו. הורק הלב מתפילות והורק הכיס מרוב הדורונות, הסבלנות פקעה והעצבים מתוחים וכל דקירה קלה מכאבת שבעתיים... בשעת ההתאבקות הגדולה עלינו להסיח את דעתנו מכל העינויים, שהננו סובלים, ולאזור את כל כוחותינו לעמוד במערכות המלחמה. ליל הגלות עבר יעבור. השחר, שחר גאולתנו, בקע יבקע; "ואין לך אפלה גדולה יותר מאותה שעה הסמוכה לשחר (שוח"ט יח). ואם גדלה אפלתנו - תגדל גם תקוותנו, תקוות בקיעת השחר כי קרובה לבוא. וגאולתנו כשחר תבוא, "קמעא קמעא היא באה ומתגלת והולכת".**

ב־1923 חלה הרעה חמורה במצב בריאותו

ברכונים וזמירונים
לשמחות ואירועים
www.birkonim.co.il
02-9973875

דרוש למען ארץ ישראל

למשך מספר שנים - הוא חלה במחלת לב ועיניים והיה תשוש פיזית ונפשית. בתקופה זו המשיך לכתוב ולהביע את משנתו האידיאולוגית. בשנת 1937 התמנה לכהן כנשיא "המזרחי" בפולין. הוא נשאר בפולין בעת הכיבוש הנאצי, גורש עם בני משפחתו לגטו וורשה, ושם מצא את מותו.

בשנה הראשונה למלחמה אמר באחת הישיבות כשתושבים בגטו שאלו אותו אם המתים נחשבים, לפי ההלכה, כמי שמתו על קידוש השם: **"זוהי שעה של קידוש החיים ולא של קידוש השם בממוות. לפנים דרשו אויבינו את הנשמה והיהודי הקריב גופו על קידוש השם. עתה הצורר דורש את הגוף היהודי וחובה על היהודי להגן עליו - לשמור חייו".**

הרב ניסנבוים נפטר בשנת תש"ב (1942) בגטו וורשה. על שמו נקרא הקיבוץ בארות יצחק. ●

הסימפוניה נמשכת....

לאור ההצלחה, בתי אמנה ממשיכה בבניה בשומרון ומזמינה אתכם לסימפוניה של איכות חיים!

יקיר

היישוב: דתי קהילתי
הקהילה: 220 משפחות
הבית: חד משפחתי
109 מ"ר בנוי + 102 מ"ר מעטפת
המחיר: ₪751,000

רבבה

היישוב: דתי תורני
הקהילה: 165 משפחות
הבית: חד משפחתי
109 מ"ר בנוי + 63 מ"ר מעטפת
המחיר: ₪807,000

פדואל

~~נמכר~~

היישוב: דתי תורני
הקהילה: 175 משפחות
הבית: חד משפחתי
109 מ"ר בנוי + 102 מ"ר מעטפת
המחיר: ₪778,000

קרית נטפים

היישוב: דתי קהילתי
הקהילה: 100 משפחות
הבית: חד משפחתי
111 מ"ר בנוי + 73 מ"ר מעטפת
המחיר: ₪759,000

* המחירים צמודים למדד תשומות הבניה 05/08 :* מחירי תאגיד טופרס

איזק נדל"ן, שיווק, נכסים
רח' חובבי ציון 36, פ"ת,
טל': 03-9303494, 050-5326929

איזק נדל"ן שיווק ונכסים

חדש! נפתח משרד מכירות בפתח תקווה

אחריות לכל בית | בניה ופיתוח ברמה גבוהה | מערה טלפוני מהיר ויעיל במשך כל שעות היום | שרות זמין של אנשי מקצוע | מחויבות להמשך מפעל ההתיישבות

בתי אמנה — שרות זה האמנה שלנו

מרכז מידע אמנה: 1-800-260-240 www.amana.co.il

ילדים שלנו

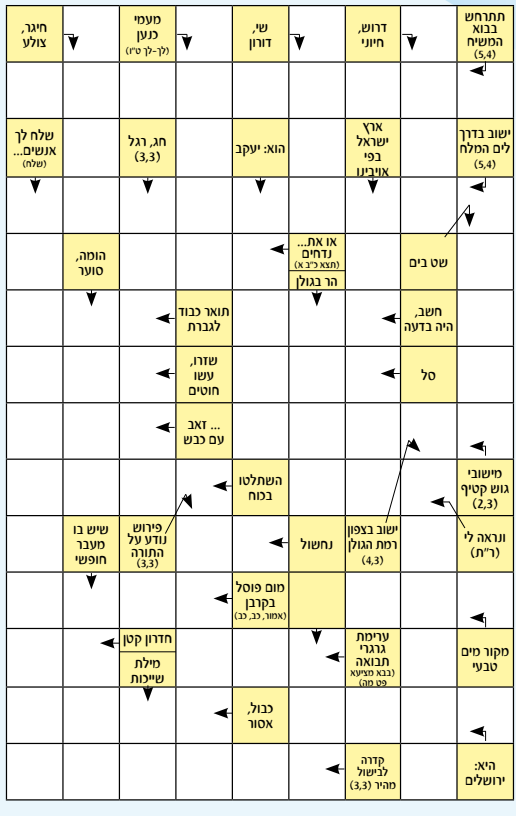

ישוביצי

מס' 17

ערך ושיבץ:
זאב פראנק

את פתרון התשחץ
יש לשלוח עד יום ב' הקרוב, באמצעות דוא"ל:
m@myesha.org.il
או באמצעות הפקס **02-6516662**.
נא לציין שם וכתובת הפותר. בין הפותרים יוגרלו פרסים ממוצרי גוש קטיף.
הפתרון לתשחץ יתפרסם מיום ג' הקרוב באתר
www.myesha.org.il

המסע בעקבות ההתיישבות

סיפור בהמשכים פרק 54

מאירועי הפרקים הקודמים: אוריאל ושוב ממשיכים את המסע בעקבות ההתיישבות והפעם מתחילים בטיול מוזר לחברון...

"אֲנִי לֹא מֵבִין לָמָּה אֲנַחְנוּ הֹגְעִנוּ לְחֶבְרוֹן", אָמַר אוֹרִיאֵל בְּסִקְרָנוּת לֹא מוּסְתֶּרֶת. הוּא הִכִּיר אֶת הַסְּמְטָאוֹת שֶׁל הָעִיר הָעַתִּיקָה, "הֲרֵי יֵשׁ פֹּה קְהִילָה יְהוּדִית כְּבָר שָׁנִים, אַף אֶחָד לֹא הֵקִים אֶת חֶבְרוֹן בַּזְּמַן הָאַחֲרוֹן!" הוּא אָמַר לְשׁוּב. "חַכֵּה בְּסַבְלָנוּת", אָמַר שׁוּב "לֹא הִגַּעְנוּ בְּשְׁבִיל חֶבְרוֹן הַפַּעַם, אֲנַחְנוּ פֹּה כִּי מִכָּאן הוֹלֵךְ לָצֵאת סִיפּוּר חָדָשׁ, אֶחָד הַמְּרַתְּקִים מִסִּפּוּרַי", אָמַר שׁוּב. הֵם הִתְקַדְּמוּ בְּמְהִירוּת בְּמַעֲלֵה הָרְחוֹב. "אֲנַחְנוּ בְּדַרְכֵּנוּ לְבֵית הַדָּסָה", שׁוּב אָמַר. הֵם הִתְקַדְּמוּ לְכִיוּוּן הַבִּנְיָן הַגָּדוֹל. אוֹרִיאֵל זָכַר שֶׁבִּקֵּר שָׁם פַּעַם עִם מִשְׁפַּחְתּוֹ. אַךְ כָּכֹל שֶׁהִתְקָרְבוּ אוֹרִיאֵל שָׁם לֵב לְדָבָר מוּזָר שֶׁמִּתְרַחֵשׁ בָּרְחוֹב. רַעַשׁ רַב מִלֵּא אֶת הָאֲוִויר. רַק עַכְשָׁיו הוּא שָׂם לֵב לְכַמּוּת הָאֲנָשִׁים שֶׁגְּדְשָׁה אֶת הָרְחוֹב. אֲנָשִׁים רָצוּ לְכָל עֵבֶר, כּוּלָּם הָיוּ לְחוּצִים וּרְצִינִיִּים. "מַה קָּרָה כָּאן?" הוּא שָׁאַל אֶת שׁוּב מְבוּהָל. "אֲנוּ נִמְצָאִים מַמָּשׁ מִסְפָּר יָמִים אַחֲרֵי פִּיגּוּעַ נוֹרְאִי שֶׁהִתְרַחֵשׁ פֹּה, בְּבֵית הַדָּסָה. בַּפִּיגּוּעַ נִרְצְחוּ שְׁלוֹשָׁה בַּחוּרִים צְעִירִים". קוֹלוֹ שֶׁל שׁוּב נִהְיָה שָׁקֵט וְעָצוּב. אוֹרִיאֵל הִסְתַּכֵּל סְבִיבוֹ בְּעֶצֶב. "לָמָּה בָּאנוּ בְּפֹה?" הוּא שָׁאַל בִּלְחִישָׁה. שׁוּב הִתְנַעֵר מִמְּקוֹמוֹ בְּאַחַת. "נָכוֹן, רָאִינוּ בְּהֶחְלֵט מַסָּפִיק, הִגִּיעַ הַזְּמַן לְהִתְקַדֵּם לְפָרָק הַבָּא שֶׁל הַסִּיפּוּר".

המשך בשבוע הבא...

המוציא לאור:
מועצת יש"ע
מועצת היישובים היהודיים ביהודה שומרון וחבל עזה
בשיתוף: ישראל מאוחדת
בית הדפוס 11, גבעת שאול
ירושלים 95477
טלפון 02-6211999
פקס' 02-6516662
perla@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

עורך:
ישי הולנדר
כותבים:
משה מאירסדורף
מרדכי גנון
גרפיקה:
שקד מורי
צילום תמונת השער:
דוד וילדר
פרסום מודעות:
שיראל בלייכר
052-8903906
הפצה:
מקור ראשון - דוד
052-8908519
עיצוב והפקה:
שילה ● ברכץ
בית אל
טל' 02-9973875

אותו המתק והנועם,
שיש בנשמותיהם המקודשות של הצדיקים,
ישרי לבב, הדורשים טוב לעמם,
ולכל היצור כולו מתמזג עם המציאות כולה...
עיקר פעולה זו באה מקדושת ארץ ישראל,
המערבת בכוחה את חיי הנשמות בסגולתה
האחדותית, חיי נשמות אוויר ארצך.

(הראי"ה קוק זצ"ל, אורות הקודש ד', תק"ב)

תומכים בחקלאי גוש קטיף
קרן 522

בלי ביוב, בלי פרנסה - לבד מול הפלסטינים

ממשלת ישראל גרשה את אחינו מבתיהם בגוש קטיף ושברה את מטה לחמם. עד היום הם זרוקים באתרי קרוואנים זמניים ולא מאפשרים להם להקים מחדש את חממותיהם.

כעת נוספה צרה חדשה, הפועלים הפלשתינים מעזה תובעים מהם פיצויי פיטורים והממשלה לא מוכנה להגן עליהם בבית המשפט.

האחים שלנו - חקלאי גוש קטיף פנו לארגון עזרי בבקשה לסייע להם במימון ההגנה המשפטית מול התביעות הפלשתיניות.

ארגון עזרי נחלץ לעזרת אחינו החקלאים והקים קרן מיוחדת לגיוס תרומות עבור ההגנה על אחינו החקלאים.

עזרי - למען אחינו חקלאי גוש קטיף
בשתוף ועד חקלאי גוש קטיף

עזרי - קרן הצדקה המאוחדת לישראל
1800-39-50-50
כמו כן ניתן לשלוח מעטפה ל-ת.ד. 16216 ירושלים ת"ו | ניתן לתרום גם באתר שלנו:
או בהפקדה בבנק הדואר חשבון מספר: 8209909 | WWW.EZ-RI.COM